Fragmentarium

[illegible] ens habet [illegible] et non habet id esse. [illegible]

[illegible]

[illegible] esse quod habet in lapide. Sed a bono nata sunt perfici et illa quae secundum illud esse aliquid recipiunt. Autem ratio boni in hoc consistit quod aliquid sit perfectivum [illegible] tantum secundum rationem speciei quam secundum esse, ut prius dictum est. Et ideo omnia quae appetunt bonum, sed non omnia cognoscunt verum. In utroque enim ostenditur habitudo perfectibilis ad perfectivum quod est bonum et verum, scilicet in appetitu boni et cognitione veri. Secundo quia illa quae nata sunt perfici a bono et vero, prius perficiuntur bono quam vero. Ex hoc enim quod esse participant perficiuntur bono ut dictum est. Ex hoc autem quod cognoscunt aliquid perficiuntur vero. Cognitio autem est posterior quam esse. Unde et in hac consideratione ex parte perfectibilium bonum praecedit verum.

Ad primum ergo dicendum quod ratio illa procedit de ordine veri et boni ex parte perfectibilium. Non autem ex parte ipsorum veri et boni. Minus enim solum perfectibile est verum, sed omnis res est perfectibilis bono.

Ad secundum dicendum quod bonum non solum habet rationem perfecti

[illegible] bonitate prima. Sed [illegible] haec continget [illegible] non intellectum bonitatis [illegible] bonitatis [illegible]

nuntur. Dicunt enim quod denominetur res bona bonitate divina formaliter.

Sed hoc quoniam ad quod denominatur aliquid qualiter ex solo respectu ad alterum non denominatur per aliquod formaliter inhaerens, sed per id quod est extra ipsum ad quod refertur, sicut urina quae dicitur sana ex hoc quod significat sanitatem animalis non denominatur sana ab aliqua sanitate quae in ipsa inhaereat, sed a sanitate animalis quam significat. Sed creatura dicitur esse bona per respectum ad primam bonitatem, et per hoc unumquodque quia dicitur bonum quia a primo bono defluxit, ut dicit Boethius in libro De hebdomadibus. Ergo creatura non denominatur bona ab aliqua formali bonitate in ipsa existente, sed ipsa bonitate divina.

Praeterea Augustinus dicit VIII De Trinitate: bonum est hoc et bonum illud; tolle hoc et illud, et vide ipsum bonum si potes; ita Deum videbis, non alio bono bonum, sed bonum omnis boni. Sed ipso bono quod est omnis boni bonum omnia dicuntur bona. Ergo divina bonitate denominantur omnia

License: public_domain – Brugge, Stads- en O.C.M.W.-archief Brugge, reeks 538: Fragmenten van handschriften, nr. 55, fol. [198]r onder – Thomas de Aquino, <i>Quaestiones disputatae de veritate</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-pxoq/9640/70602)